

sikkerhedsrådet på grund af manglende enstemmighed blandt de permanente medlemmer ikke kan udøve sine opgaver med at opretholde den internationale fred, i tilfælde af trusel mod freden straks skal behandle spørgsmålet. Endvidere skal plenarforsamlingen i nødstilfælde kunne sammenkaldes med 24 timers varsel på anmodning af sikkerhedsrådet, såfremt der opnås 7 stemmer herfor (hvadenten det drejer sig om ikke-permanente eller permanente medlemmer) eller på begæring af et flertal af FN's medlemmer. I henhold til afsnit B skulle der oprettes en fredsobservationskommission, som skulle undersøge og rapportere vedrørende situationer, der kan true freden. I resolutionsforslagets afsnit C anmodes staterne om at overveje, hvilken hjælp de hver kan yde til støtte for anbefalinger fra sikkerhedsrådet eller plenarforsamlingen med henblik på genoprettelsen af international fred og sikkerhed. Generalsekretæren anmodes om at udpege en gruppe af militærekspertes, som skal være til disposition for medlemsstaterne, når de ønsker dens tekniske bistand. Resolutionsforslagets afsnit D omhandler oprettelsen af en „collective measures committee“, der skal undersøge og indgive rapporter til sikkerhedsrådet og plenarforsamlingen inden den 1. september 1951 om, hvilke metoder der skal bruges, og hvilke hjælpemidler der skal stilles til rådighed for De Forenede Nationers medlemsstater med henblik på opretholdelsen af international fred og sikkerhed.

Sovjetunionen indbragte en række ændringsforslag til dette forslag, bl. a. gående ud på, at fristen på 24 timer skulle forlænges til 10 dage, at bestemmelsen om de 7 stemmer skulle udgå, at fredsobservationskommissionen først og fremmest skulle bestå af sikkerhedsrådets 5 permanente medlemmer, samt at afsnit C og D skulle udgå af resolutionen.

Under den meget langvarige debat hævdede Sovjetunionen stedse, at det stillede forslag ville betyde en grov krænkelse af en række af pagtens bestemmelser. Det blev imødegået med kraft fra anden side,

især fremkom den engelske repræsentant med et indlæg, hvori han udfra juridiske betragtninger indgående påviste, at resolutionsforslaget var helt i overensstemmelse med pagtens bestemmelser.

Ved afstemningen om det fælles resolutionsforslag, der foregik om hvert afsnit for sig, stemte de nordiske delegationer for forslaget. Sverige måtte dog af lovgivningsmæssige grunde undlade at stemme om afsnit C og D, det samme gjorde Island, der ikke har militærstyrker.

Det samlede resolutionsforslag blev vedtaget med 50 stemmer mod 5.

Til medlemmer af fredsobservationskommissionen valgtes Amerikas Forenede Stater, Colombia, Tjcekoslovakiet, Frankrig, Indien, Irak, Israel, Kina, New Zealand, Pakistan, Sovjetunionen, Sverige, Storbritannien og Uruguay.

Til den anden kommission valgtes Amerikas Forenede Stater, Australien, Belgien, Brasilien, Birma, Canada, Frankrig, Jugoslavien, Mexico, Philippinerne, Storbritannien, Tyrkiet og Venezuela.

Sovjetunionen fremsatte et resolutionsforslag, der anbefalede, at sikkerhedsrådet skulle tage de nødvendige skridt til at sikre, at den fremgangsmåde, der var foreskrevet i pagten, blev iagttaget med hensyn til trusler mod freden, og at rådet så hurtigt som muligt skulle tage skridt til iværksættelse af pagtens regler om, at medlemmerne skal stille væbnede styrker til rådighed for sikkerhedsrådet.

Efter at man på Frankrigs forslag havde vedtaget en tilføjelse om, at denne resolution ikke på nogen måde skulle forhindre plenarforsamlingen i at udøve sine funktioner i henhold til den nylig vedtagne resolution om fælles fredsaktion, blev det således ændrede resolutionsforslag vedtaget med 49 stemmer (deriblandt Danmarks) mod 9.

Endvidere drøftede udvalget et af Irak og Syrien fremsat resolutionsforslag, hvorefter de permanente medlemmer af sikkerhedsrådet skal mødes og diskutere, om nødvendigt med andre implicerede stater, alle problemer, som kan påregnes at true